

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računati se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Prememba obrtnega reda pokopana.

Ko se je osnovala koalicija, se je posebno obetalo, kaj bode vse storila v narodno-gospodarskem oziru. Za kmeta, obrtnika, trgovca in uradnika imeli so nastopiti zlati časi. Da se je polovica tega uresničilo, kar se je obetalo, gotovo bi že davno bila Avstrija dežela, v kateri se cedi mleko in med. Še nedavno je na zboru katoliškega političnega društva v Ljubljani predsednik v lepih besedah slikal, kaj vse imamo od koalicije pričakovati, mej drugim je seveda tudi napovedal premembo obrtnega reda. Seveda poslušalci sami so verjeli, vsaj gospod Klun vender sedi v tistem odseku, ker se ima obrtna volilna reforma izkupati.

Mi, ki stvari ne opazujemo z optimizmom, nismo gojili posebnih nad. Baš v gospodarskem oziru je od koalicije še mnogo manj dobrega pričakovati, nego v drugih ozirih. Kak semtertja malo nazadnjaški kazenski zakon bi pač koalicija utegnila še skrbati, a za rešenje velikih gospodarskih in socialnih vprašanj pa koalicija ni; posebno mali mož, bodisi delavec ali obrtnik, od nje dobrega ne pričakuje. V koaliciji vladata dva popolnoma različna gospodarska sistema. Na jedni strani levičarji, zastopajoči interese velicega kapitala, ki so zoper vsako omejevanje obrtne svobode, ki želé, da se gospodarski močnejšemu pusti kar pohoditi gospodarški slabšega. To zahteva napredek po nazorih teh ljudi. Na drugi strani pa hočejo konservativci varovati malega posestnika in obrtnika, da ga kapital ne uduši. Vsak, kdor pazno opazuje stvari, vé, da ljudje, ki zastopajo tako različne nazore, ne morejo vspešno vkupe delovati. Ker pa ima levičar v koaliciji kot najmočnejša stranka največji vpliv, je čisto naravno, da morajo gospodarske reforme, ki bi jih morda sklenila koalicija, biti le bogatinom v korist.

Gospodje so menda bili kmalu spoznali, da sami niso zmožni za nobeno obrtno reformo, kajti vso stvar so prepustili vladi, da izdela predlogo. Minister Wurmbrand je tudi obljubil, da vlada v kratkem predloži obrtno predlogo. Imel jo je predložiti kmalu po sestanku državnega zbora jeseni.

Nakrat je pa vse tiho postalo, videlo se je, da je stvar zadela na težave. Mi ne dvomimo, da je grof Wurmbrand imel najboljše namene. Grof Wurmbrand je naš nasprotnik, a priznavati mu moramo, da je poštenjak. V politiki je pa pravi čudak. On hodi z nemškimi liberalci, a njegovi politični nazori se z liberalnimi prav nič ne vjemajo izimši nasprotja do Slovanov. Levičarji so centralisti, a grof Wurmbrand je federalist, levičarji so za popolno obrtno svobodo, grof Wurmbrand je pa za varstvo rokodelstva in kmetijstva. Še več taci nasprotstev mej njim in levičarji bi se dalo naštetih. V gospodarskem oziru je pa grof Wurmbrand konservativnejši, nego knez Schwarzenberg, ker ga velika industrijska podjetja tako ne vežejo na kapitaliste.

Toda grof Wurmbrand je vender le član levičarske stranke in to ga ovira. Spoznal je kmalu, da bi moral s svojo stranko priti popolnoma navzkriž, ako bi se resno lotil obrtne reforme in zato je sklenil vso stvar popustiti. Za kaj koristnega bi tako ne dobil večine, vsaj v koaliciji ne, a napravil bi veliko razburjenost in koalicijo bi spravil v največjo nevarnost. Naj bi prišla obrtna reforma na dnevni red, začeli bi se hudi boji mej koaliranci, taki, kakeršnih malo pozna naša zbornica poslancev. Konservativci so sicer jako krotke duše, a vender bi ne mogli zatajiti dosedanje gospodarske politike, levičarji so pa tudi jako občutljivi in brezozirni, kadar bi imeli biti prizadet židovski kapital. Nobeni politični interesi, nobeni oziri na volilno reformo bi ne bili mogli več krotiti liberalcev, ako bi vse ne bilo šlo po njih volji, koalicija bi šla v kose.

To je vedel grof Wurmbrand, on je pa kot velik nasprotnik Slovanov tudi slutil, da bi to bilo nemštvu v škodo, zato je pa odjenjal. Ne čudimo se, da pri taci razmerah se nič posebno srečen ne čuti na sedežu trgovinskega ministra in že hrepeni po miru. Dosegel je, po čemer je hrepenel, postal je ekscelenca in sedaj si pa pač že hrepeni v Gradec nazaj, kjer je res skoro kot vojvoda vladal v deželni hiši.

Ravno tako kakor z obrtno reformo, mora biti tudi z drugimi gospodarskimi reformami. Davčna reforma tudi ne obeta iste koristi, kakor se je pričakovalo, in še nikakor ni gotova. Mi ne dvomimo, da se da od koalicije izposlovati kak most ali kaj družega malega, a velikih gospodarskih reform pa od sedanje državnozborske večine nikdo ne pričakuje. Jednaka osoda kot obrtno reformo čaka Falkenhaynovi predlogi o organizaciji kmetijskega stanu. V sedanji zbornici nikdar ne prideta na vrsto. Tisti, ki morda še kaj upajo od koalicije, se bodo pa kmalu prepričali o njeni popolni neplodnosti v gospodarskih ozirih. Zato se pa ne da opravičevati, da so slovenski poslanci v tej zvezi, tudi z narodno-gospodarskega stališča ne, ker s tem kopljejo le grob srednjim stanovom, ki so steber države in socialnega reda.

Državni zbor.

Na Dunaju, 12. marca.

Začetkom seje je minister notranjih del markí Bacquehem odgovarjal na interpelacijo glede tehnikov, potem pa se je zaključila generalna debata o davčni reformi.

Generalni govornik pro posl. dr. Menger je zagovarjal načela davčne predloge in rotli koalirane stranke, naj je ne skušajo premeniti, ker sicer se je bati, da ponesreči.

Pri faktičnih popravkih primeril se je buren prizor. Posl. dr. Gessmann je namreč ostro reagiral na opazko posl. Auspitzu, da je nečastno, družiti se z njim. Predsednik Chlumecy je Gessmanna poklical k redu, ta pa se v opravičeni svoji ogorčenosti za to ni zmenil, ampak povedal Auspitzu v brk, da je le s pomočjo najnesramnejše volilske korupcije postal poslanec in da ni sposoben, ga razžaliti. Nepristranski predsednik Chlumecy je na to Gessmannu vzel besedo.

Ko je še poročevalec posl. dr. Beer obširno odgovarjal na razne opazke, se je zaključila generalna debata in začela se je specialna, in sicer o vseh paragrafi, nanašajočih se na splošno dobitkovino.

Listek.

Drugi koncert „Glasbene Matice“, dne 11. februarja t. l.

Uti, ki si ga odnaša poslušalec iz koncerta, bodi trajen, globok in navduševalen. Prireditelj koncerta, ki je vstregel tem zahtevam, dosegel je tisti svoj namen, kateri ga stavlja mej boritelje za prosveto in naobrazbo naroda.

Vzporedu kakor tudi izvršitvi zadnjega koncerta „Glasbene Matice“ ne da se iz rečenega stališča ničesar oporekati. Naravnost moramo pripoznati, da se je v novič proslavil vrli naš koncertni zavod.

Kolikega pomena da je bila prva in glavna točka vzporeda, dr. Antona Dvořáka simfonija v D-duru op. 60 za veliki orkester, označili smo že v predkoncertnem podlistku. Izvajanje tega veledeleka doneslo je društvu čast in neprisiljeno hvalo vsakega, komur je na sreci plemeniti razvoj glasbe mej Slovenci.

Življenjapolni proizvod znamenitega češkega instrumentalista, kojega duh si pridobiva od zadnjih let naprej zmagonosno zmirom širje in širje priznanje muzikališkega sveta vseh kulturnih narodov, zavzel je tudi naša srca.

Dvořákova muza prikupila se je nam itak že od prejšnjih koncertov, ki so nam ponudili istega skladatelja zborovo delo „Stabat mater“, njegove „Slovanske ples“ za orkester in pa ta in oni manjših dvospevov, zborov in samospevov. Vselej je vjel naše misli oni ljubki, na narodnem blagu vzrasli in vzeveteli, tu nežni tam živahni čut.

Ista svojstva, s kojimi se je nam prikupila dosedanja Dvořákova glasba, kaže tudi navedena simfonija. Blesteča instrumentacija, virtuosno ovladanje kontrapunktiške tehnike in uporaba omamljive modulacije vstvarjajo iz glavnih in stranskih, zoženih in razširjenih motivov delo neminljive vrednosti.

Znamenito je bilo predavanje. Vojaška godba izvršila je težko nalogo efektno in v vseh delih s točnostjo in razumnostjo, koja zasluži opravičene zahvale. Občudujemo pa neutrudnega vodjo gosp. Mateja Hubada, njegovo idealno smer v delovanji, njegovo energijo in navdušenje za stvar. Ponovljeno izzvalo ga je na oder burno priznavanje polne dvorane.

Monumentalni Dvořákovi skladbi sledila sta skladbi dr. Johannes Brahmsa. Ni se nam pač podal Brahms v delu, ki bi naravnost izzivalo in opravičevalo primerjanje taistega z Dvořákom, kojemu je kot veliki instrumentalist vrstnik, dasiravno

po koncepciji bistveno se razlikujoč. Podala sta se nam le dva mala ženska zbora „Glasovi s strun polno doné“ in pa „Vrtnar“. Od življenja polnega Dvořáka prešli smo k sentimentalni sanjavnosti. Nežnost ženskih glasov v lahno se vzdigujoči melodiji spaja se z otožno donečim spremljevanjem rogov in s šumečimi zvoki harpe k sladkemu spevu poetiško navdahnjene ljubezni.

V Karola Bendla moškem zboru „Tambor“ ropota kaj karakteristično in živahno vojaški boben imitiran v spremljevanji klavirja. Liriški srednji stavek odlikuje se po srečno upletenem začetku tekstu primerne žalostinke. Kreпки tralala ob koncih prvega in zadnjega stavka prikupi se nam kot kompozicijo oživljajoči element.

Izreden vspeh našel je Stanka Pirnata mešani zbor „Žalost“ in to zaslužno. Priprosto in plemenito se glasi skladba, kakor sama narodna pesem „Ko ptičica sem pevala“, ki ji podaja besedo, priprosta je in vender globokega učinka. Veje iz melodije pravi narodni ton, ki je prikladen besedi in misli globoko občutene narodne pesmi. Slikovitost podaja zboru moduliranje v srednjem stavku se pojavljajočega živahnejšega ritma in stopnjevanje taistega k jasnemu opevanji „ko zvezdi dve, ko solnce dva“ se lesketajočih očij. V zadnji kitici dviga in razširja se melodija h globoko občutenemu

Zoper te paragrafe so govorili posl. dr. Schlesinger, Ciani in Purghart, zanje pa posl. Neuber. Ko je še posl. dr. Scheicher govoril proti tem določbam in nasvetoval, naj se ves ta del vrne odseku, u-tavila se je razprava.

Prihodnja seja bo v četrtek.

V Ljubljani, 13. marca.

Maje se, kdo? Ministerstvo. Oficijozni listi seveda hitro zatrjujejo, da še ni nobene krize, a jim ni dosti verjeti. Saj so tudi oficijozni listi vedno zatrjevali, da trdno stoji Wekerlovo ministerstvo, pa je vendar le palo. Vlado listi podpirajo vsako vlado, dokler ne da demisije. Ministerstvo je le dobilo odlog do Velike noči; ako do tedaj ne bode opaziti nobenega fakičnega uspeha glede volilne reforme, pa ministerstvo več ne ućaka binkoštnih praznikov. Minister Bacquehem se je že vsega naveličal in se kesa, da ni šel s Taaffejem vred. Misli je, da bode vse lažje izvršiti volilno reformo. Schönborn je tudi že popolnoma naveličal se ministrovanja. Najbolj pa se stališče maje Mađeyskemu. Kot učnemu ministru mu dela težave celjsko vprašanje, kot bogočastnemu popotovanje Schönbornovo v Rim. Na najvišjem mestu namreč niso bili poučeni o tem potovanju in ga tudi ne odobravajo. Polez tega mu pa preočitno pospeševanje svojih sorodnikov v uradnih službah nikakor ne utrjuje stališča. Grof Wurmbrand se tudi na Dunaju ne čuti tako domačega, kot se je v deželni hiši v Gradcu.

Thun. Ko se je začelo majati stališče grofu Taaffeju, je povsod po listih se imenoval Windischgrätz kot naslednik njegov. Stvar pa ni bila slučajna, temveč že dogovorjena mej veleposestniki in liberalci. Sedaj se pa kaže, da je nekaj tacega z namestnikom češkim grofom Thunom. Kadar se kaj omenja, da se stališče knezu Windischgrätzu maje, se takoj imenuje Thun. Ker ta mož dosedaj še ni pokazal nobenih posebnih državiških sposobnostij, je pač čudno, da se njegovo ime povsod imenuje. Drugače to biti ne more, da je tudi tukaj nekaj dogovorjenega mej češkimi veleposestniki in nemškimi liberalci, in da so nemškoliberalni listi na Dunaju že dobili migljaj, da naj delajo za grofa Thuna. Pri nemških liberalcih je precej priljubljen, zlasti bi ga zaradi tega radi imeli za ministerskega predsednika, da bi na Dunaju krotil protisemite, kakor sedaj Mladočehe. Če se bode pa posrečilo, spraviti ga na stol ministerskega predsednika, je pač še precej dvomljivo.

Volilna reforma. Pododsek za volilno reformo ima danes dopoludne sejo. Minister notranjih stvari mu bode predložil statistično gradivo. V glavnih načelih se je pač doseglo že sporazumljenje, a v podrobnostih so pa še velika nasprotja. Da pa stvar še ni posebno v ugodnem tiru, kaže že to, da se o posvetovanjih pododsekovih varuje še največja tajnost, tako da se niti za gotovo ne ve, se li vlada drži prejšnjih svojih načel, ali je pa morda kaka nova razvila. Vse kaže, da bode še precej dolg pot, predno bode stvar prišla v zbornici na vrsto. — Toliko je pa sedaj gotovo, da se volilna reforma ne bode dala odložiti za novo zakonodavno dobo, kakor so koaliranci želeli. Vsekako bode se morala še v tem zasedanju razpravljati, naj ima tudi

odstopiti sedanja vlada in pa razbiti se koalicija. Seveda ne bode lahko spraviti v soglasje različnih koristij koaliranih strank, a to nič ne dene, vlada je prevzela nalog, da izvrši volilno reformo; če bi tega ne mogla, pa bi morala odstopiti.

Volilna pravica petakarjev. Dipauli baje misli že pri davčni reformi predlagati, da se reši volilna pravica petakarjem, neko fiktivno predpisovanje davkov, tako da se od sedanjega davka do- loči volilna pravica in le potem dovoljuje 35% popusta. Kdo ve, če se bode za tako fiktivno proračunanje tudi dobila večina. Pametna je taka previdnost vsekako, kajti posebni načrt zakona bi najbrž ne dobil sankcije. Kaj bi konservativci storili, ako njih predlog pade, ne vemo. Če bi samo glasovali proti davčni predlogi v tretjem branji, se vladi ni dosti bati, kajti večino bi že dobila tudi brez konservativnega kluba. Jedino s tem morejo na vlado pritiskati, da zapretiljo, da klub drugače izstopi iz koalicije. Tega bi pa najbrž se konservativci ne upali storiti, kajti potem bi utegnili priti do večjih prememb v Avstriji, o katerih se pa ne ve, če bi bile jim po godu. Sicer bode pa davčna reforma levičarjem tudi koristila, naj se tudi Dipaulijev predlog vzprejme. Z davčno reformo vsled osebnega dohodninskega davka dobi mnogo ljudij volilno pravico, ki je dosedaj niso imeli in ki bodo največ liberalno volili.

Agrarni shod na Dunaju se je izrekel za osnovo poljedelskih zadrug. O tem poroča tudi večerajšnji „Slovenec“ in pristavlja, da v Avstriji gre vse tako počasi. Najbrž je mislil s tem svoje čitatelje prepričati, da bi hitreje šlo, ko bi vse šlo po volji katoliške stranke. Nam se je pač malo čudno zdelo, da se „Slovenec“ pritožuje zaradi počasnosti v tej stvari. Občno je znano, da je Taaffejeva vlada predložila načrt zakona o taci zadrugah. Levica je sicer nasprotovala, a vse bi bilo šlo, da je ostal grof Taaffe. „Slovenčevi“ prijatelji pa niso mirovali in so vrgli grofa Taaffeja in levičarjem pomagali do večjega vpliva in tako vso stvar zavlekli. Ko so nekateri gorenjski volilci grofu Hohenwaru poslali nezaupnico zaradi tega kmetovalcem gotovo škodljivega čina, so „Slovenčevci“ napeli vse sile, da so grofu Hohenwartu dobili zaupnico. Če se organizacija kmetijskega stanu še zavleče, bode to pač nemala zasluga tistih kmetijskih prijateljev, ki se zbirajo okrog „Slovenca“.

Bolgarija. Poročila iz Sofije si jako nasprotujejo. Od jedne strani se zatrjuje, da se vsekako hoče sporazumeti bolgarski knez z Rusijo, da je že bolgarski ministerski predsednik na Dunaju se o tej stvari posvetoval z novim ruskim ministrom unanjih stvari, in da misli poslati o tej zadevi Cankova v Peterburg; z druge strani se pa poroča, da so več Cankova pristašev zaprli, ker so v Beli Slatini agitovali za Cankova in baje prestopili meje dovoljene agitacije. Tožili jih bodo baje zarote proti vladi. V Plevnu, Plovdivu, v Sofiji in Vidinu bile so velike demonstracije za Cankova. Vojaki so razganjali ljudi.

Kitaj in Japan. Japonci zahtevajo kot mirovne pogoje, da se Kitajci odreko vrhovni oblasti nad Korejo, da odstopijo nekaj ozemlja in plačajo odškodnino. Ker so Japonci v tem zopet Kitajce

dobro otepli, jim vzeši Tin-huang-taj in prestopili reko Liao, so Kitajci že precej prijenljivejši postali.

Dopisi.

Iz Ljubljane, 10. marca. (Zakotni živinozdravniki.) Na zadnji naš dopis o zakotnih živinozdravniki odgovarja v „Slovenca“ dopisnik z dežele in prav robato udriha po živinozdravniki ob jednom pa „svoje ljubčke“ zakotne živinozdravnike neizmerne hvali in slavi. Ne bomo mu sledili na tem potu, temuč hočemo le na kratke in stvarno pojasniti živinozdravniške razmere na Kranjskem. Da gospod dopisnik meče kovače in živinozdravnike v jeden koš — slobodno mu. Častno to ni. Vpraša (v „Slovenca“) zakaj so preje (pred 15—20 leti!) priporočali jednoletno (in ne 2 ali 3 letno) živinozdravniško šolo v Ljubljani? Pač zelo naivno vprašanje! Pred 20 leti je bil samo jeden živinozdravnik na Kranjskem in še ta je bil tujec, domačinov se takrat še nobeden ni šel učiti živinozdravništva na Dunaj, kjer je jedina šola te vrste, toraj je bila takrat taka šola gotovo umestna. Vsaj smo tudi imeli kirurško šolo in „padarje“, pa je sedaj tudi nimamo več. Zakaj? Ker danes medicina splošno napreduje, danes imamo dovolj živinozdravnikov, kateri pa žali Bog ne dobijo kruha v domačiji, temuč si ga morajo v tujini iskati. Da se uradni živinozdravniki posebno po deželi, kjer je še bolj nevedno ljudstvo, nekako po „strani gledajo“, je pač umevno, ker morajo vsled svoje službe strogo se ravnati po zakonu, v časih, ko razsajajo kužne bolezni, vse potrebuo ukreniti, da se zatrejo, različne naredbe upeljati, hleve in druge reči dati razkužiti itd. itd. Da vse to večkrat ni ravno všeč tistemu, ki ga zadene, je pač naravno. O tod pa prihaja zabavljanje na živinozdravnika, ki pri izvrševanju jako težavnega in odgovornega posla ni družega storil, kakor svojo dolžnost. Konečno še tole: Ako misli „Slovenčev“ dopisnik, da ima dež. zbor, ali pa dež. vlada pravico deliti „živinozdravniške diplome“, se pač hudo moti!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 13. marca.

— (Zopet samonemšk razglas dež. vlade.)

V zmislu deželnega zakona je dež. vlada kranjska razdelila tekoče vode v postojinskem okraju in dotični načrt razglasila v današnji številki uradnega lista. Dasi je deželnovladni razglas namenjen prebivalstvu, se je v uradnem listu vendar objavil s a m o v nemškem jeziku. Slučaji, da se občinstvu namenjeni razglasi priobčujejo v uradnem listu samo nemško se čedalje bolj množe. Vse kaže, da se v tem oziru postopa prav sistematično.

— (Narodni sklad.) Iz Velikih Lašč se nam piše: Tukajšnji narodnjaki nabrali smo večeraj 40 kron za narodni sklad in prosimo, da to zabeležite v Vašem listu kot odgovor „Slovenca“ na znani napad.

— (Imenovanje.) Orožniški stražmester Jožef Mrak je imenovan kancelistom pri policijskem ravnateljstvu v Trstu.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Naša opera poda v petek dne 15. t. m. zadnjo noviteto tekoče sezone in sicer mično Maillardovo komično opero v treh dejanjih „Puščavnikov zvonček“. Poleg jako fine in lepe glasbe (15 števil) ima opera tudi prav kratkočasno in razveseljujoče dejanje v prozi, za katerega dobro izvršitev se je režija še posebno potrudila. Glavne uloge

spevu, primernemu resnični žalosti. Ni dvomiti, da najde ta novi pojav slovenske glasbene literature jednako radostno sprejetje povsodi, kjerkoli se bode glasil.

Izvršil ga je pevski zbor z delikatno občutnostjo. Dični ta oddelek Glasbene Matice proslavil se je sploh v tem koncertu v novi kot prvi in najinteligentnejši vseh zborov. Mogočnost njega celote, kras pojdinih glasov, fini razum za fraziranje in za pravilno deklamacijo ter dovršena raba stopnjevanja in vpadanja moči doprinesejo mu vselej in povsodi priznanje, njega neumornemu vodji pa zasluženost čast.

Grandiozen konec činila je mogočnost svetovnoznane zbor „Aleluja“ iz Händlovega oratorija „Mesija“. Krepko in burno vihral je kras navdušenega hvalospeva.

Trajen in globok utis zaostal je nam vsem, ki nas je združila „Glasbena Matica“ pri svojem zadnjem koncertu; ne more tak utis izostati pri produkcijah, kakoršne smo itak vže vajeni slišati v taiste koncertih. Upajmo, da se bode navdušenje za stvar, koje je toli značilno za delovanje „Glasbene Matice“, širilo še bolj in da se oklenejo njenih idej najširji slojevi slovenskega naroda.

Celjsko vprašanje

Angelj miru sicer brez sprave — je plaval nad nekim ukusno zidanim dunajskim poslopjem, katero ima to čudno lastnost, da najdeš v njem sedeže za tiste, kateri se izkažejo s priznano večino volilnih glasov.

Kar nekega dne vzbudi iz prijetnega poslankega življenja tiste gospode, da se ustanovijo v Celju na nemški gimnaziji slovenske paralele.

Celjsko „prašanje“ se je rodilo — na prvi pogled ne v stari obliki kljuke.

Angelj miru je pobral svoja kopita in odplaval po sinjem zraku v druge kraje.

Vsa druga vprašanja so pripoznala hegemonijo celjskega vprašanja, le gospodje poslanci so se protivili paralelkam, seveda ne vsi, ker vsi „naši“ so storili svojo dolžnost . . . in vprašanje narašča od dneva do dneva, ter se kaže vsaki dan nevarniše — ne nam, pač pa onim, ki govorijo o nemški posesti.

Zmešalo je marsikomu pičlo pamet, ter vzbudilo celo — stare bogove iz dolgega, dolgega spanja, v katerem se jim gotovo ni sanjalo, da še bodo politizirali . . .

Komaj so si malo zmencali zaspane oči, že so si odločili stališče, katero hočejo zavzemati v celjskem vprašanju — a ker že iz časov svoje slave nezanesljivost človeško poznajo, ne zaupajo tudi naši državni politiki ter ne razkrijejo voljenega stališča.

Da ne vidi nihče za kulise, so začeli imeniten manever — brez vojakov in denarja davkoplačevalcev — v katerem imata solnčni in starikavi zimski bog, ter stara gospodična, pardon boginja zemlja (gea) katero je Brutus kot mater vseh zemljanov poljubil — glavne uloge v rokah. Igrajo jo boljše, kakor Borštunik in Borštnikova.

Solnčni in zimski bog ljubita oba zemljo.

Solnčni bog poljublja s svojimi žarki zemljo prestrastno — na ga navidezno ljubi — kar je starejemu preveč. Zemljo ovije v belo poldrug meter debelo odejo, da bi preprečil vsako ljubezensko dotikanje s solncem. A ta odeja, čitajte in čudite se prebrisanih starih bogov — se spremeni nekega dne s pomočjo juga in solca v veliko vodo.

Ta voda pa je namenjena, da bode nosila prenapete in nepravilne upe naših posili kulturo- noscev v tuje kraje — seveda v prvi vrsti mimo Polul in Zidanega mosta, a tam jih bode posmek-

so v spretnih rokah gospé Anićeve, gđne. To-warnicke pl. Sasove in gg. Beneša, Nollia, Podgrajskega (ki nastopi prvič v večji operni komični partiji) in g. Perdana. Tudi naš vrli zbor ima veliko in lepo ulogo v tej operi. Po vsem se je torej nadejati izredno veselega večera.

— (Slovensko gledališče.) Krasno in dostojno, da bi lepše ne bilo mogoče, praznovala se je sinoči tridesetletnica umetniškega delovanja vele-zasluznega režiserja in opernega pevca gosp. Josipa Nollia. Bila je to inpozantna manifestacija ugleda in srčnih simpatij, katere si je pridobil jubilar, častno priznanje za njega neumorno in požrtvovalno umetniško in rodoljubno delovanje. Zanimanje za to slavnostno predstavo je bilo splošno, naravno je torej, da je gledališče bilo prenapolnjeno tako, da mnogi niti prostora niso mogli dobiti, da se je — prvič kar obstoji slovensko gledališče — razvila prava ažijska s sedeži. — Vsakdo je hotel biti navzočen, vsakdo je hotel slaviti slavljenca. Po ouverturi se je dvignila zavesa in pokazala se je alegorična jako ukusno in fino aranžirana živa podoba z napisom „1865—1895“. Ta podoba nam je postavila pred oči vso zgodovino slovenskega gledališča in zato naredila velik utis. Iz malega rase veliko... tako so si mislili igralci. V tridesetih letih smo se od preproste igre „Bob iz Kranja“ povzpeli do „Trubadurja“ in k temu je pripomogel mnogo slavitelj, naš Noll. Od gledalca na levi strani je stala skupina iz igre „Bob iz Kranja“, v kateri je jubilar prvič stopil na oder, na desni skupina iz „Trubadurja“, v sredi pa je poleg celega kupa lovorovih vencev slonela glasbo predstavljajoča gospa Danilova z liro v roki. Dekoracije, katere je za to priliko nalašč naslikal gledališki mojster g. Stadler, so jako lepe. Vsa alegorija je bila kaj spretno uprizorjena, za kar gre zasluga starosti slovenskih igralcev g. Danilu in gledališkemu mojstru, in dala občinstvu zaželeno priliko, prirediti jubilarju viharo ovacijo. Gromovito ploskanje in burni klici „Živio Noll!“ so se razlegali po gledališču in te ovacije so se ponavljale po vsakem nastopu, po vsakem dejanju, ter postale nepopisno frenetične, ko so se jubilarju izročali veneci in pa koncem predstave. Bil je lep trenotek, ko so se jubilarju izročali veneci! Dobil je nastopne vence: lovor-venec z zlatimi zrni in dvema belo-modro-rudečima trakoma z napisom „Slavnost slovensko-hrvatskom umjetniku J. Nollju 18. 12. 95 — Uprava hrvat. zem. kazališta“; lovor venec s tremi traki, belim, modrim in rudečim z napisom „Dramatično društvo — V priznanje — Tridesetletnega delovanja“; lovor-venec z rudečima trakoma z napisom „Osobje slovenske drame — V prijazni spomin slavitelju tridesetletnice“; lovor-venec s tremi traki, belim, modrim, rudečim z napisom „Sokol Ljubljanski — Zaslužnemu bratu in umetniku — Povodom tridesetletnice“, kateri venec je izročila jubilarju deputacija treh Sokolov, na čelu jej podstarosta dr. Kušar; lovor-venec s tremi trakovi, belim, modrim, rudečim z napisom „Ljubljanska čitalnica — Slovenskemu umetniku“. Dalje se je jubilarju izročil lovor-venec z lila-trakoma (od g. notarja Gogole) in šopek suhih cvetic in smodk, moški zbor pa mu je poklonil krasno sliko z napisom „Opernemu režiserju in pevcu g. Josipu Nollju v spomin trideset-

nila proti vzhodu na Kineško, kjer menda Slovenci ne bodo slovenskih paralel zahtevali.

Na Kineškem se sicer ti upi tudi ne bodo fruktificirali, ker preblizu je neki mogočen narod, katerega ime je: „vaj-vaj“, naših smešnih nasprotnikov.

Gospoda! Ne morem dalje! Žeja se mi je prikradla v grlo — ah, ko bi le „mleka“, pravega „mleka“ imel. Po mislih nekega celjskega učenjaka, kateri svoje svetovno znane — bedastoče v „Vahti“ prodaja, namreč mi ne pijemo „pravega mleka“, ker naše „mleko“ je „neblagoglasen“ izvadek iz: „Milch“, a moj Bog, tega jaz nisem mogel vedeti, ker sem doslej še le krave, kobile in k večjemu, oslice — doječe videl...

Le to bi še rad povedal, da se bojim dneva, ko bode up naših Nemcev splaval po tisti imenitni vodi, — ker že zdaj, ko je bil naš poslanec pri Windischgrätzu na čaju, so se od same zavistne jeze lomili, kot slepovoži, a takrat vem, da bode treba pogajanja za celi trakt v „Feldhofu“.

Bodemo videli!

V Celji, marca meseca 1895.

Ivan Gromez.

letnega gledališkega delovanja poklanja moški zbor — oddelek pevskega društva „Slavec“ — Predstava opere je bila iz najboljših, kar smo jih doslej imeli na našem odru. Jubilar je dokazal, da njegov glas v vseh tridesetih letih, kar poje, ni izgubil še nič svoje milobe in krasote. Sicer pa je občno priznано, da je sploh malo baritonov na svetu, ki bi grofa Luno tako peli, kakor g. Noll. Da mu je občinstvo burno ploskalo, smo že povedali, a živahno in zasluzeno priznanje se je izkazovalo tudi gđ. Leščinski, g. Benešu in gospe Anićevi. Iz kratka: Bila je lepa predstava in dostojna proslava tridesetletnice slovenskega umetnika. — Končno naj še omenimo, da je dobil jubilar brez števila čestitk, brzojavnih in pismenih in sicer od vseh strani, mej njimi iz Ljubljane: od gg. dež. predsednika barona Heina, dr. Tavčarja, notarja Gogole itd. itd.; iz Zagreba so mu čestitali: intendant dr. Stjepan pl. Miletić, obitelj Mandrović, igralec Anton, Hermina Šumovska z materjo, pevca Camarota in Tercuzzi, skladatelj Vilhar; iz Varaždina: Božidar Kuljević, Fr. Brus; iz Postojine: Viktor Parma; iz Celovca: V. Legat; iz Velenja: A. Aškerc, Jezovnik, Resman, Skubic; iz Kamnika: župan Močnik kot čitalnični predsednik in kamniški Liraši, pa došle so čestitke tudi z Bleda, iz Trsta, iz Opave in od drugod.

— (Nezгода.) Danes zjutraj se je z neke hiše na Marije Terezije cesti usul pravi plaz snega in ledu in padel na mimoidočega zasebnika g. Kalistra s tako silo, da ga je podrl. G. Kalister je obležal brez zavesti in morali so ga na dom prenesti.

— (Poštni pečati.) Iz Senčurja pri Kranji se nam piše: Čestokrat čitamo pritožbe iz raznih čisto slovenskih krajev, da imajo poštne pečate s samonemškim napisom in da se nihče ne gane, da bi se odpravilo to slovenski jezik žaleče preziranje. Tudi naša pošta ima pečat s samonemškim napisom, čeravno v vsem poštne okolici ni niti jednega Nemca. Nečastno je to za naš kraj! Kaj naj pa še le rečemo o našem županu, kateri je prošnji na c. kr. poštno ravnateljstvo za odpravo samonemškega pečata odrekel svoj podpis!! Druzega nič, nego da tudi naš župan „ne pojmi narodnostnega vprašanja“ današnjih dni! Senčurci, pamtino to!

— (Nesreča na železnici.) Sinočni brzovlak odtrgal je blizu Zaloga konja izpred vpreženega voza ter ga nekoliko časa seboj vlekel, da je žival poginila. Na vozni sedečemu kmetu se ni nič zgodilo.

— (Obešenega našli!) Piše nam dobrovoljen prijatelj iz Borovnice: Bil je tu neki nebodigatreba, ki je provzročil osobito v šolski drevesnici in po sadovnjakih mnogo škode. Minolo nedeljo našli so tega nesrečnega na plotu neke drevesnice — obešenega. Brez je še malo, a oživiti ga ni bilo več mogoče. Sodi se splošno, da ga je pekoča vest do tega obupnega koraka gnala. Kedo pa je bil ta nesrečnej? To vam je bil star, velik — zajec, kateri je visoki sneg porabljal v to, da je preskakoval plotove drevesnic, se gostil z mladimi poganki drevesec in si izbral sredi vrta tudi svoje bivališče; pomislil pa ni, da se bo sneg zbog južnega vremena jel topiti in nižati. Hoteč iti malo sveta pogledat, hotel je zopet preskočiti plot, a tam mu je postal previsok in je običal viseč mej dvema drogoma.

— (Živinska kuga na Kranjskem.) Od dne 3. t. m. se na Kranjskem ni primeril noben slučaj živinske kužne bolezni.

— (Novo slovensko društvo v Gradci.) Opetovano smo že povdarjali, da živi v Gradci na tisoče Slovencev, ki se potapljajo v nemškem morju, in priporočali ondotnim našim rojakom, naj bi šli na delo, da rešijo ta slovenski živelj. Naši pozivi niso našli odziva mej slovensko inteligencijo, pač pa mej ljudstvom. V nedeljo dne 10. t. m. se je vršil v Steinzerjevi gostilni v Burgergasse shod, na katerem so zborovalci sklenili ustanoviti slovensko pevsko in zobrazevalno društvo „Edinost“. Shod je bil mnogoštevilno obiskan in želeli je, da bi našlo novo društvo obilo podpore, da bi postalo središče slovenskega življa v Gradci. Začasnega odbora načelnik je g. Avgust Tomec, Marschalgasse št. 16—18, I. nadstropje, kateremu naj se pošiljajo društvu namenjene knjige in darovi.

— (Okrajno sodišče v Kobaridu.) Skoro 14 dni je tega, kar smo javili, da je ustanovitev okrajnega sodišča v Kobaridu zagotovljena. Zaduja številka državnega zakonika in včerajšnja „Wiener Zeitung“ razglasa naredbo justičnega ministerstva z dne 1. marca, s katero se imajo občine: Breginj, Kreda, Drežnica, Idersko, Kobarid, Ljubušnje, Livek in Sedlo iz tolminskega ter Trnovo iz bolškega sodišča izločiti in spojit kot samostojno sodišče s sedežem v Kobaridu. Tolminsko glavarstvo bo torej odslej razdeljeno na štiri sodišča, namreč: Tolmin s 13.701, Cirkno z 8847, Kobarid z 8639 in Bolec s 5816 prebivalci.

— (Povodenj v Trstu.) Sinoči okoli 9. ure je morje stopilo čez breg in preplavilo jeden del Trsta. Vse obrežje je bilo preplavljeno, takisto veliki trg in bližnje ulice. Mestno gledališče je bilo

podobno otoku v morju. Voda je jela udirati v gledališče, vsled česar je morala predstava prenehati in se je moralo občinstvo odpeljati z vozni, ki so se le sila težko spravili iz vode. Nesreča se ni zgodila nobena.

— (Slov. akad. društvo „Slovenija“ na Dunaju) priredi dne 14. t. m. svoj redni občni zbor v zimskem tečaju. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika. 2. Poročilo odborovo. 3. Prememba poslovnika. 4. Slučajnosti. Lokal: Kastnerjeva restavracija „Zum Magistrat“ Začetek ob 1/2 8. uri zvečer

— (Uvoz italijanskega vina) se bo menda vender nekoliko utesnil. Z Reke se poroča, da je ogerska vlada razglasila, da znižana carina za italijansko vino velja samo tedaj, če se razen izhajalnega certifikata predlože carinskemu uradu vsi vozni dokumenti, faktura in vsa korespondenca, ki se je vodila glede nakupa. Slepjarjenje z izhajalnimi certifikati se bo s tem skoro onemogočilo, nesrečni vpliv vinske klavzule nekoliko paralizoval.

* (Kronanje ruskega carja) Moskovski listi javljajo, da se bo kronanje carja Nikolaja vršilo sredi meseca maja, seveda v Moskvi, kjer se za to slavnost delajo že sedaj velikanske priprave.

* (Ljubavna tragedija.) Lvovska perica Marija Wajda je imela dlje časa ljubavno zvezo z nekim Bazilijem Szpaczynskim, in ko so tega vzeli v vojake, obljubila mu je večno zvestobo. Zanašajoč se na to obljubo je Bazilij odšel na Dunaj, kjer je njegov polk, in tam ostal tri leta. Za časa njegove odsotnosti pa se je v Marijo Wajdo zaljubil neki lakaj Strzelicki in ker jej je prinašal dragocenih daril — katere je pokradel svojemu gospodarju — je lepa perica kmalu pozabila na njeno prisego. Ko se je te dni vrnil Bazilij v domovino ga nezvesta ljubinka ni hotela več poznati. Bazilij je sklenil maščevati se. Predsinočnim je prišel k Mariji in jo ustrelil, potem pa se sam ovdadil redarstvu.

* (Podmorsk čoln.) Anglež Seymour Allen v Avstraliji izumil je čoln, ki more baje plavati nepretržno tri dni in tri noči pod morskim površjem. Ta čoln se more potopiti in zopet spraviti na površje, kadar se hoče; potopi se ga baje lahko kolikor globoko se ga hoče. V pomorskih vojnah torej sovražnik ne bi čisto nič opazil, kje in kedaj se bliža tak čoln. Ljudje v podmorskem čolnu bodo torej mogli spraviti torped pod sovražno ladjo in razpršiti v zrak. Te dni so bile v mestu Melbourne (Avstralija) poskušaje z modelom takega čolna. Pravijo, da so se poskušnje obnesle prav povoljno.

— (Prvi krojač sedanjega časa), Mister Worth je te dni umrl. Worth je bil Anglež, pa se je že pred veliko leti naselil v Parizu. Za časa cesarice Evgenije je zasijala njegova zvezda. Francoska aristokracija si je štela v največjo čast, naročati pri Worthu in po njenem vzgledu so se ravnavale inozemske odlične dame ter s pravo slastjo plačevale neverjetne svote. Ime Worth je imelo v svetu, ki se zanima za modo, večji ugled, nego vsi pesniki in pisatelji skupaj. Da je mož tekom let nabral precej milijonov, je po sebi umevno.

**Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: P. n. odbornice podružnice v Trstu 20 kron ob priliki obletnice smrti nepozabne na narodnem polju neumorno delujoče gospe Murnikove, s željo, da bi se i druge ženske podružnice spominjale te obletnice na korist družbe. — G. Ivan Saja je v Slov. Gradcu 14 kron za Velikovsko šolo; darovali so po 2 kroni gg. Ivan Rogina, Lovro Vavpot, Janko Svetic in pošiljatelj; po 1 krono: gospa Tabourre Gerta in gg. Klemenčič Fran, Vivod Radojica, Vranč Fran, Žnidar Fran in Žnidar Josip. — Gosp. Ljudevit Špilar v Št. Petru na Krasu 10 kron za Velikovsko šolo nabral v domači gostilni mej klerikalci in jednim radikalcem. — Skupaj 44 kron. — Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Brzojavke.

Dunaj 13. marca. Minister notranjih del markí Bacquehem je pododseku za volilno reformo predložil vladni projekt, ki določa ustanovitev pete kurije.

Dunaj 13. marca. Levičarji zatrjujejo, da se bo razprava o celjskem vprašanju v proračunskem odseku za kolikor dlje mogoče odložila in da pred Veliko nočjo nikakor ne pride na vrsto.

Dunaj 13. marca. Kmetijski odsek je sklenil, posvetovati se najprej o nasvetih glede agrarne krize in potem šele o predlogah glede rentnih posestev in kmetijskih zadrug.

Dunaj 13. marca. Z ozirom na Apponyjeve zahteve glede madjarščine v vojski je baje vojni minister Krieghammer izjavil, da se vojaška akademija ali vojaška srednja šola z madjarskim učnim jezikom ne ustanovi, dokler bo on, Krieghammer, vojni minister.

Budimpešta 13. marca. Poročila opozicijskih listov, da misli vlada razpustiti državni zbor, se oficijozno dementujejo.

London 13. marca. Parlamentarni krogi so trdno uverjeni, da odstopi lord Rosebery, sodijo pa, da ne pride do premembe sistema, nego da stopi na Roseberyjevo mesto dejanski voditelj liberalne stranke lord Harcourt.

Tuči.

12. marca.

Pri **Slonu**: Planine iz Boštana. — Majdič iz Kranja. — Gilli iz Višnjegore. — Križaj iz St. Petra. — Hartmann iz Gradca. — Spiropul, Grell iz Trsta. — Rosanis, Mihalov, Neuhauser, Grünfeld, Widemann, Nelial z Dunaja.

Pri **Misti**: Birnbaum, Beer z Dunaja. — Sperber iz Berolina. — Geiringer, Klinger iz Trsta. — Birnbaum iz Toplic. — Herzman iz Gradca. — Gois iz Linca. — Costa iz Celja. — Gaberšek iz Tolmina. — Franc pl. Garzaroli iz Senožca.

Pri **južnem kolektorju**: Ortolani iz Trsta. — Knaflič iz Šmarnege.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. marca	7. zjutraj	729.5	1.6°C	brezv.	dež.	5.0
	9. popol.	728.7	4.6°C	sl. szh.	obl.	dežja.
	9. zvečer	728.2	2.6°C	sl. szh.	dež.	snega.

Srednja temperatura 2.9°, za 0.1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 13. marca 1895.

Skupni državni dolg v notah.	101	gld.	40	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	101	"	45	"
Avstrijska zlata renta.	125	"	05	"
Avstrijska krona renta 4%.	101	"	25	"
Ogerska zlata renta 4%.	124	"	30	"
Ogerska krona renta 4%.	99	"	05	"
Avstro-ogerske bančne delnice.	1077	"	—	"
Kreditne delnice.	392	"	50	"
London vista.	123	"	40	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark.	60	"	85	"
20 mark.	12	"	07	"
20 frankov.	9	"	78 1/2	"
Italijan-ki bankovci.	46	"	50	"
C. kr. cekini.	5	"	79	"

Dné 12. marca 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	152	gld.	—	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	"	—	"
Dunava r-g. srečke 5% po 100 gld.	133	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	123	"	—	"
Kreditne srečke po 100 gld.	20	"	—	"
Ljubljanske srečke.	25	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	75	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	172	"	25	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	418	"	—	"
Papirnati rubelj.	1	"	32	"

Zahvala.

Štejem si v najprijetnejšo častno dolžnost, da se prav iskreno in srčno zahvaljujem vsem p. n. udeležnikom večerajšnje slavnostne predstave v proslavo tridesetletnice mojega gledališkega delovanja. Posebno izrekam še najtoplejšo zahvalo za prekrasne vence: slavni upravi nar. zem. kazališta v Zagrebu, slavnim društvom: čitalnica ljubljanska, Dram. društvo, in Sokol ljubljanski, č. o. o. slovenske drame in g. notarju Gogoli, ter gg. prijateljem slov. gledališča za dokaz posebne naklonjenosti, dalje vsem, ki so se brzojavno ali pismeno spominjali dneva, ki mi ostane neizbrisljiv v hvaležnem spominu kot jeden izmed najlepših umetniškega mojega delovanja.

V Ljubljani, dne 13. marca 1895.

Josip Noll.

režiser in pevec slovenske opere

Odvetniški koncipijent

z večletno vežbo, poznajoč tudi italijanski jezik, želi s 1. aprilem t. l. stopiti v kako odvetniško ali notarsko pisarno z dostojno plačo. — Ponudbe za vzprejem naj se dopošljejo na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (279—3)

Lepa hiša

s prodajalnico in gostilno
se odda takoj po ceni v najem v Šmartnem pri Litiji blizu cerkve.

Pogoji se poizvedo pri lastniku Franc Čudnu, urarju v Ljubljani. (274—2)

Želodčne kapljice

koje p. n. občinstvo navadno zahteva pod imenom Marijinceljske kapljice.

Te kapljice so zelo propešne (provzročujejo slast do jela, razstvarjajo sliz, so pomirjive in olajšujejo, ustavljajo krč in krepčajo želodec; rabijo pri napenjanju in zapečenosti, preobloženem želodcu s jedili in pijačami i. t. d.

Steklenica z rabilnim navodom velja 20 kr., tucat 2 gld., 3 tucate samo 4 gld. 80 kr.

Priporočajo jih

Lekarna Trnkóczy

zraven rotovža v Ljubljani. (1010-26)

Pošiljajo se vsak dan po pošti proti povzetju.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894

Nastopno omenjeni prihajajo in odhajajo časi označeni so s srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 3 minute naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selthal v Anasov, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Eger, Karlovo varo, Francovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.
Ob 4. uri 14 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno, čez Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inmost, Bregio, Gurth, Genevo, Paris, Steyr, Linz, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Gmunden, Ischla, Anasov, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 8. uri 10 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Plzeň, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Gurth, Bregio, Inmost, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Linca, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 32 min. popoldne mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 4. uri 48 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthala, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 25 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novoga mesta.
Ob 9. uri 31 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena iz Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 05 min. popoldne " "
Ob 6. uri 50 min. zvečer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika	5—59
Ob 11. uri 15 min. dopoldne " "	
Ob 6. uri 30 min. zvečer " "	

Notarski kandidat

išče službe (254—3)

s posredovanjem upravništva „Slov. Naroda“.

Čast mi je naznanjati slavnemu p. n. občinstvu, kakor tudi gg. mizarjem, da otvorim z dnem 8. februarjem tukaj

v Ljubljani, na Bregu št. 20

pleskarsko in lakirarsko obrt.

Moje 25letne izkušnje v tej stroki mi omogočajo izvrševati vsako delo najfineje, najsolidneje, ne da bi mi se bilo bati konkurence, in po najnižjih cenah, ker sem pri trdki Eberl, kjer sem delal skozi 20 let, izvrševal najfineje imitacije vsakovrstnega lesa. Z velespoštovanjem (134—13)

Josip Makovec

pleskar in lakirar

na Bregu, Zoisova hiša šte. 20.

VIZITNICE

priporočajo po nizki ceni

„Národna Tiskarna“ v Ljubljani.

Razglas.

Leta 1893 se je v uradnih prostorih te hranilnice našla Ljubljanska srečka, ki jo je najbrž neka stranka izgubila.

Ker se dotičnik, ki jo je izgubil, v postavnem roku pri tukajšnji policiji ni oglasil in je slednja srečka zopet semkaj izročila, se to naznana s pristavkom, da se ima lastnik te srečke javiti pri tej hranilnici mej rokom zastaranja.

Kranjska hranilnica

v Ljubljani, dné 8. marca 1895.

(278—2)

Proti kašlju in nahodu, osobito pri otrocih, proti zasliženju, boleznim v vratu, želodcu in mehuru priporočajo se najbolje

koroški rimski vrelec.

(2) Najfinejša namizna voda. (251)

Glavna zaloga v Ljubljani pri M. E. Supan-u, Dunajska cesta.

Naznanilo prevzetja špecerijske trgovine in priporočilo.

P. n.

Usojava se prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu uljudno naznati, da sva poznato, že nad 40 let v Ljubljani obstoječo

trgovino špecerijskega, kolonijalnega, materijalnega, barvnega blaga in dež. pridelkov

tvrdke

Mihael Kastner

na Kongresnem trgu poleg „Tonhalle“ v Ljubljani

kupnim potom pre zela ter jo bodeva pod dosedanje tvrdko nadalje vodila. — Poslujoča že dlje časa v tej trgovini, moreva zagotavljati, da se bodeva tudi v bodoče ravnala po dosedanjih realnih načelih stare tvrdke ter postregla naročnikom in odjemalcem vseskozi z najboljšim, vedno svežim in zanesljivim blagom.

Prosim torej blagohotnega zaupanja in uvaževanja najinega priporočila ter beleživa

velespoštovanjem

Julij Elbert & Gustav Kastner.

(280—2)

UNDINE

pere z zrakom!

Patentovani ročni pralni stroj

opere perilo brez drgneja, brez tolčenja in brez škodljivih kemikalij tako najfinejše, kakor tudi najbolj priprosto in popolnoma čisto

Cena 3 gld. 50 kr. (283-1)

Javna pralna skušnja bode v petek 15. marca t. l. ob 3. uri popoldne v mali dvorani restavracije „Pri Slonu“, h kateri so vse cenjene gospodinje uljudno vabljenje.

Samoprodaja za Ljubljano pri Andr. Drušković-u, trgovcu z železnino, Mestni trg št. 9/10.